

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-561/14

Caner Genc
κατά
Integrationsministeriet

(αίτηση του Østre Landsret
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση 1/80 — Άρθρο 13 — Ρήτρα “standstill” — Οικογενειακή επανένωση — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει νέους αυστηρότερους όρους όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση μη οικονομικά ενεργών μελών οικογένειας με τα λοιπά μέλη οικογένειας οικονομικά ενεργών Τούρκων υπηκόων που κατοικούν και έχουν δικαίωμα διαμονής στο επίμαχο κράτος μέλος — Προϋπόθεση περί επαρκών δεσμών με κράτος μέλος που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξη»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Απριλίου 2016

1. Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ρήτρα standstill του άρθρου 41, παράγραφος 1, του πρόσθετου πρωτοκόλλου — Έννοια του «νέου περιορισμού» — Εθνική νομοθεσία που θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της εν λόγω διατάξεως και δυσχεραίνει την οικογενειακή επανένωση καθιστώντας αυστηρότερους τους όρους της πρώτης εισόδου — Εμπίπτει — Ερμηνεία που ισχύει επίσης για το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80

(Πρόσθετο πρωτόκολλο της Συμφωνίας Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρο 41 § 1· απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρο 13)

2. Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Εργαζόμενοι — Ρήτρα standstill του άρθρου 13, της αποφάσεως 1/80 Συμβουλίου Συνδέσεως — Περιεχόμενο — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει νέους αυστηρότερους όρους όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση μη οικονομικά ενεργών μελών οικογένειας — Προϋπόθεση περί επαρκών δεσμών με κράτος μέλος που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξη — Εφαρμογή της προϋποθέσεως αναλόγως της ημερομηνίας χορηγήσεως στον Τούρκο εργαζόμενο της οριστικής άδειας διαμονής — Δεν επιτρέπεται — Δικαιολόγηση — Δεν υφίσταται

(Απόφαση 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρα 13 και 14)

1. Βλ. το κείμενο της αποφάσεως.

(βλ. σκέψεις 39-41)

2. Ένα εθνικό μέτρο το οποίο εξαρτά την οικογενειακή επανένωση Τούρκου μισθωτού εργαζομένου ο οποίος διαμένει νομίμως στο οικείο κράτος μέλος με το ανήλικο τέκνο του από την προϋπόθεση να υφίστανται ή να μπορούν να υπάρξουν επαρκείς δεσμοί του δεύτερου με το εν λόγω κράτος μέλος

που να καθιστούν δυνατή την επιτυχή ένταξή του, όταν το τέκνο αυτό και ο έτερος γονέας του κατοικούν στη χώρα καταγωγής ή σε άλλη χώρα και η αίτηση περί οικογενειακής επανενώσεως υποβλήθηκε δύο έτη αφότου ο γονέας που κατοικεί στο οικείο κράτος μέλος απέκτησε άδεια διαμονής αορίστου χρόνου ή άδεια διαμονής με δυνατότητα μόνιμης διαμονής, συνιστά «νέο περιορισμό», κατά την έννοια του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας.

Ο περιορισμός αυτός δεν δικαιολογείται.

Συγκεκριμένα εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία δυσχεραίνει την οικογενειακή επανένωση καθιστώντας αυστηρότερους τους όρους της πρώτης εισόδου, στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, των ανήλικων τέκνων Τούρκων υπηκόων που κατοικούν στο κράτος μέλος αυτό υπό την ιδιότητα των μισθωτών εργαζομένων σε σχέση με τους όρους που ίσχυαν κατά την έναρξη της ισχύος της αποφάσεως 1/80, και οι οποίοι, επομένως, είναι ικανοί να επηρεάσουν την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας από τους εν λόγω υπηκόους στο έδαφος αυτό, συνιστά «νέο περιορισμό», κατά την έννοια του άρθρου 13 της αποφάσεως αυτής, στην άσκηση από τους υπηκόους αυτούς της ελεύθερης κυκλοφορίας εργαζομένων στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Ένας τέτοιος περιορισμός απαγορεύεται, εκτός αν περιλαμβάνεται στους περιορισμούς που απαριθμεί το άρθρο 14 της αποφάσεως αυτής ή δικαιολογείται από επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, είναι κατάλληλος να διασφαλίσει την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού σκοπού και δεν βιάνει πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξή του.

Πάντως, μολονότι ο σκοπός της διασφάλισης της επιτυχούς εντάξεως των υπηκόων τρίτων χωρών στο κράτος μέλος για το οποίο πρόκειται, είναι δυνατό να συνιστά επιτακτικό λόγο γενικού συμφέροντος, εντούτοις, πρώτον, η απαίτηση περί αποδείξεως της υπάρξεως επαρκών δεσμών τυγχάνει προφανώς εφαρμογής, όχι με γνώμονα το αν η προσωπική κατάσταση των τέκνων, όπως για παράδειγμα η ηλικία ή οι σχέσεις τους με το συγκεκριμένο κράτος μέλος, μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την ένταξή τους στο κράτος μέλος για το οποίο πρόκειται, αλλά με κριτήριο το οποίο εκ πρώτης όψεως δεν φαίνεται να σχετίζεται με τις πιθανότητες επιτυχούς εντάξεως, ήτοι τον χρόνο που μεσολαβεί μεταξύ της χορηγήσεως στον ενδιαφερόμενο γονέα οριστικής άδειας διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος και της ημερομηνίας κατά την οποία υποβάλλεται η αίτηση περί οικογενειακής επανενώσεως και, δεύτερον, η απαίτηση αυτή ενδέχεται να οδηγήσει σε δυσμενείς διακρίσεις αναλόγως της ημερομηνίας κατά την οποία υποβάλλεται η αίτηση περί οικογενειακής επανενώσεως τέκνων ευρισκόμενων σε απολύτως συγκρίσιμες καταστάσεις.

Συναφώς, όσον αφορά, ιδίως, την εκτίμηση της προσωπικής καταστάσεως του ενδιαφερόμενου τέκνου, η εκτίμηση αυτή από τις εθνικές αρχές πρέπει να γίνεται, βάσει αρκούντως σαφών, αντικειμενικών και μη εισαγόντων διακρίσεις κριτηρίων, τα οποία πρέπει να εξετάζονται κατά περίπτωση, και να εκδίδεται σχετικός αιτιολογημένη απόφαση υποκείμενη σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο, προκειμένου να προλαμβάνεται ενδεχόμενη διοικητική πρακτική συστηματικών απορρίψεων.

(βλ. σκέψεις 50, 51, 56, 61, 65, -67 και διατακτ.)